

Det är viktigt att alliansregeringen får förtroendet att leda landet i fyra år till för att med företag och samhällets entreprenörer lägga grunden för nya svenska framgångar, skriver Centerledaren **Maud Olofsson** tillsammans med sex tunga näringslivsprofiler.

Ge alliansen fyra år till

Sverige har i ett internationellt perspektiv klarat krisen bra. Alliansregeringen har hanterat ett par besvärliga år på ett sätt som väcker internationell uppmärksamhet.

Genom insiktsfullt agerande, byggt på erfarenheter från tidigare kriser, tillhör Sverige ett av de länder i världen som nu kan uppvisa en stark ekonomi, med en låg statsskuld och de offentliga kostnaderna under kontroll.

För att dra nytta av våra fördelar är det nu viktigare än någonsin med visioner. Politiken kan aldrig – inte ens i valtider – tillåtas bli för närsynt.

Vi behöver förstå vår omvärld och de utmaningar den ställer oss inför. Vi måste ompröva och reformera. Och vi behöver ett politiskt ledarskap som vågar visa vägen och förmår skapa engagemang.

För 150 år sedan startade Sverige något av en nationell klassresa. Resan från att vara ett fattigt bondesamhälle till att bli ett av världens rikaste länder gjordes med hjälp av utbildningsreformer, avreglering av inrikes- och utrikeshandeln och ett avskaffande av det konkurrensbegränsande skråväsendet.

Utan den individuella friheten, öppenheten mot omvärlden och hundratusentals personliga klassresor hade inte det välstånd uppstått som senare kunde utjämnas genom politiska reformer.

Sedan dess har många länder genomgått liknande utvecklingsprocesser, samtidigt som delar av den industrialiserade världen har byggt upp nya hinder för mänsklig och samhällslig växt.

Det är förklaringen till att så många upplever att västvärlden halkar efter, att kraften och framtidstron numera finns på annat håll än hos oss.

Nästa mandatperiod måste i större utsträckning än tidigare handla om hur vi kan möta utmaningarna från globaliseringen, bland annat genom att använda våra egna erfarenheter.

Vi behöver en ny frihetstid i Sverige. Och en ny generation klassresenärer som företar sig, utvecklar kompetens och driver innovation. Välståndet

”Vi behöver inte bara en ny generation klassresenärer utan också en ny generation entreprenörer och företagsledare. Många av dessa kommer att vara kvinnor.”

handlar inte bara om jobb och arbetsgivare utan i högsta grad om människor och om deras föreställningar om vad som är möjligt. Sveriges möjlighet ligger i att bli möjligheternas land.

Det krävs ett mödosamt arbete för att utveckla och förbättra. Ingenting låter sig göras över en natt. Här är några av de områden vi tycker att samhällsdebatt och politik bör koncentrera sig på under kommande år:

► **Ge alla chansen.**

För 150 år sedan försvarade de svenska städernas handelsmän och hantverkare sina privilegier som skyddade dem mot konkurrens från landsbygdsfolk och nytänkande entreprenörer.

I dag råder skräliknande förhållanden på en lång rad områden, bland annat inom den offentliga tjänstesektorn. Borgerliga regeringar har öppnat bland annat utbildningssektorn och hälso- och sjukvården för företagande. Men det behövs mer.

Avreglera, förenkla, gör möjligt. Ju lägre trösklar desto fler kommer att kunna och vilja skrida över dem. Ju fler nytänkande desto starkare blir både samhälle och ekonomi.

Ibland kan trösklarna behöva slipas ned helt. Att göra områden med hög arbetslöshet till ekonomiska frizoner är en utmärkt idé.

► **Bredd och spets i utbildningen.**

Som en avancerad industri- och välfärdsnation är utbildning vår chans att framgångsrikt utnyttja globaliseringsens möjligheter. Sverige borde ha världens bäst utbildade befolkning. Det handlar både om spetskunskaper och om att uppmuntra kreativt tänkande.

Alla elever bör lämna grundskolan med godkända kunskaper och ges möjlighet till bästa möjliga gymnasieutbildning oavsett om den är teoretisk eller praktisk.

Den högre utbildningen måste hålla högsta internationella standard. Sannolikt sker det bäst om universiteten ges ännu större självbestämmande och möjlighet att utvecklas i olika riktningar tillsammans med internationella partner.

Skattefrihet för donation och forskningsprojekt skulle gynna sam-

verkan med näringsliv och den privata sektorn och ge universiteten möjlighet att öka sina resurser.

► **Entreprenörskap.**

Sverige har några stora och framgångsrika företag och ett omfattande småföretagande, men påfallande få medelstora företag. Goda förutsättningar för de exportdrivna storföretagen är en absolut nödvändighet, men det är dags att ställa frågan om varför inte fler små företag växer i Sverige.

Vi behöver inte bara en ny generation klassresenärer utan också en ny generation entreprenörer och företagsledare. Många av dessa kommer att vara kvinnor.

Då är det förstas av yttersta vikt att kvinnors svårigheter att förena familj och karriär tas på stort allvar och att hinder för kvinnors karriärmöjligheter rivs. För Sveriges framtid är rut definitivt viktigare än rot. Framtidens stora exportföretag kan mycket väl komma inom välfärdsområdet och tjänstesektorn.

► **Konkurrenskraft.**

Det svenska ekonomiska undret byggdes på innovation, entreprenörskap och exportframgångar. Så ser också framtiden ut. Sverige behöver en tydligare och mer genomtänkt satsning på innovation och forskning och på storföretagens unika förmåga att snabbt omvandla innovationer till framgångsrika exportprodukter.

Genomtänkta offentliga upphandlingar kan bevara och utveckla unik svensk kompetens. Reglerings- eller skattetrycket på de svenska företagen får inte tillåtas att öka. Tvärtom.

Alla sätt att minska regleringsbördan bör prövas. De offentliga insatserna för forskning och innovationer måste kopplas närmare till näringslivets behov.

En regering som visar vägen för att klara dessa utmaningar är vad Sverige behöver. Den nuvarande regeringen har tagit stora och viktiga steg på vägen. Ännu återstår mycket att göra.

Just därför är det viktigt att alliansregeringen får förtroendet att leda landet i fyra år till och tillsammans med företag och samhällets entreprenörer kan lägga grunden för nya svenska framgångar

Maud Olofsson
partiledare (C)

Signhild Arnegård Hansen
styrelseproffs

Peggy Bruzelius
styrelseproffs

Marie Ehrling
styrelseproffs

Marianne Nivert
styrelseledamot, SSAB

Cecilia Stegö Chilò
seniorrådgivare, styrelseproffs

Lena Treschow Torell
styrelseproffs